

zaključuje jednoglasno, da korčulanski knez nema nikakvog prava na otok Mljet; prema privilegijima srpske kraljevine, potvrđenima od pape, i sudeći po davnom posjedovanju otoka Mljeta, on pripada samostanu sv. Marije na istom otoku. Radi toga jednoglasno predlažu, da se korčulanskom knezu naloži u pitanju otoka Mljeta potpuni muk, tako da ne smije pod prijetnjom globe od 100 libara groša prisvajati taj otok i ikoga u tom smetati; ne smije o toj stvari uopće nikome ništa pisati na štetu samostana i dubrovačke općine; to pitanje ne smije više na nikakav način pokretati, već mora pustiti samostan u mirnom uživanju tog otoka. Ako pak ima u nečemu drugome jedna strana od druge nešto tražiti ili protiv nje postupati, ima se ta stvar raspraviti jedino pred mletačkom vladom, a nikako drukčije; tko uradi naprotiv, plaća globu od 1000 malih libara; treba naime svaki predmet smetnje i skandala između njih biti uklonjen. Taj je prijedlog primljen u senatu većinom od 49 glasova, a tu je odluku predao dva dana kasnije, 20. ožujka, notar Jacobellus Venerio knezu Ivanu i naredio mu, da se nje mora strogo držati. Ovaj zaključak senata priopćio je mletački dužd Dubrovčanima posebnim pismom od 8. travnja g. 1338.⁴² Vidimo dakle iz svega toga očito, kako se Dubrovčani miješaju u prilike otoka Mljeta i kako se iskazuju kao braniči samostana sv. Marije. Kasnije je Mljet dolazio sve više pod vlast Dubrovčana, te su oni njime početkom XV. vijeka potpuno zavladaali.

Spor između Dubrovčana i korčulanskog biskupa radi Stonskog rata. Malo smo se prije pozabavili sporom između Dubrovčana i korčulanskog kneza radi otoka Mljeta. Prošlo je malo godina od toga vremena, kad li se dubrovačka općina zakvačila s korčulanskim biskupom. G. 1342.—1343. biskup Marin došao je u sukob s Dubrovčanima radi jurisdikcije nad Stonskim ratom, koji je g. 1333. potpao pod dubrovačku vlast. Dubrovačka je republika kupila Rat od bosanskog bana Stefana Kotromanića i srpskog kralja Dušana, budući da su oba svojatala taj poluotok, pa se tako htjeli osigurati na obje strane. Dubrovčani su morali g. 1334. pristati na Dušanov zahtjev, da može boraviti u Stonu i srpski pop i da može

⁴² O ovom drugom sukobu Ljubić: Listine II, p. 14, 25—26. Pismo od 8. travnja, pisano na pergameni, dosta oštećeno, čuva se u dubrovačkom arhivu među Acta sanctae Mariae maioris.